

ויקרא-פקודי (תשי"ט) פרק ל"ט

8

א. ב ויעט את האפד...
 ב וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת...
דמב"ן ד"ה וירקעו את פחי הזהב
ספורנו " " " " ; ד"ב וקצץ פתילים.
 1. מה הקושי העומד בפני כל אחד מהם בפסוקינו?
 2. כיצד מתרץ הדמב"ן את קושינו?

ב. ל"ב: ותכל כל עבודת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה
 כן עשו.
אלה"ע: ילמדנו, כי הגם שהקבה"ו מסייע את עושי המצוה מעלה הקבה"ו על העוסק
 בה, כאלו הוא עטא כולה. והנה בעבודת המשכן לא היו ישראל בקיאים במלאכה, אך
 היתה נעשית פאליה ע"י המצנחתי יתברך, אעפ"כ מעלה עליהם הכתוב כאלו ישראל
 עשו הכל...
 1. הסבר, מהי הפליאה הסגנונית בפסוקנו המתבאר ע"י דבריו?
 2. הסבר, מהו הרעיון הכללי הכלול בדבריו אלה!

ג. ל"ב: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו.
אור החיים: נראה, כי כאן עשה הכתוב מחברת הכללות בקיום התורה, והראה כי
 בני ישראל יזכו זה לזה, והתורה נתנה להתיקים בכללות ישראל. כל אחד יעשה
 היכולת שבידו ויזכו זה לזה. (ואולי כי לזה רמז באומרו (ויקרא י"ט) וואהבת
 לרעך כמוך - לצד שהוא כמוך, כי בשלמו ייטיב לך, ובאמצעותו אהה משלים
 שלימותך ואם כן אינו אחר אלא אהה עצמך וכאחד מחלקיך). ובוה מצאנו נחת רוח
 כי ה' צוה תרי"ג מצוות ומן הנמצע שימצא אדם אחד שיטנו בקיום כולם, וזה לך
 האות: כהן ולוי וישראל ונשים - יש מצוות בכהנים שאין מציאות לישראל לעשותם,
 ויש מצוות לישראל שאינם בכהנים וכן בלויים וכן בנשים. ומה מציאות יש ליחיד
 לקיימה כדי להשלים תיקון לרמ"ח אברים וקס"ה זיגזג אשר יכונו להם? ודאי רק
 כך, שתתיקים התורה במחברת הכללות ויזכו זה לזה ויזכה זה מזה.
 1. הסבר את הרעיון הכללי שבדבריו.
 2. על סמך איזה דיוק בפסוקנו הגיע לרעיון זה?
 3. הסבר את המלים המסומנות בקו.

ד. ל"ב: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו.
העמק דבר: נאמר ידוע שישראל נתאוו מאד שתהיה השכינה סרויה בתוכם היה עולה
 על הדעת שבטביל זה השתדלו לעשות הכל, משוה הכא פירש הכתוב שרק "כאשר צוה
 ה' את משה כן עשו".
 1. שים לב: בעל העמק דבר אומר דבריו בטובתם של ישראל לא בגנותם.
 הסבר את הסקפתו!
 2. מה הקשי בפסוקנו המתבאר בדרך זו.
 (עיון גם: ספורנו ד"ה כן עשו; וכן דמב"ן כ"ה ס' ד"ה וכן תעשו.)

ה. שאלות ודיוקים בדש"י.
 אא) כ"ה ד"ה ואת פארי המבועות.
הרא"ם: כי פארי שם רבים מן "פאר" ואמר "המפוארים", שאם לא היו
המבועות ההם מפוארים, לא היו להם פארים ולא היה אומר "פארי
המבועות".
גור אריה: "פארי" הוא שם בלבד כמו "תפארת" ומפני שהוקשה לו, שלא
עשו "תפארת", לכך הפך הרב שהוא כמו "מבועות מפוארות".
 א. מה בין שניהם בהבנת דברי דש"י?
 ב. למי מהם יש להביא סיוע מילעיה ז' כ' "הפארים" פרק דש"י שם:
 תרגום "כלילא" כמו (ס" ל"ט) פארי המבועות.

ו. שאלת סגנון:
 מ"ב: כן עשו בני ישראל את כל העבודה
 מ"ג: וירא משה את כל המלאכה
 הסבר את סבת הסגנון בנחירת המלים. (וע' תרגום אונקלוס!)

השאלות המסומנות א קשות והמסומנות אא קשות ביותר, יענה כ"א כפי דרגתו.
 תשובות (וגם שאלות) יש לשלח לנחמה לינוביץ, ירושלם קרית משה.